

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121204887
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121204887.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX, M. M., o zaplatenie 7.163,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100,-€ **z a s t a v u j e**.
- II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,2%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 28.07.2021 sa Všeobecná úverová banka, a.s. domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 7.163,19 eur a úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21.06.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že veriteľ ako banka uzavrel s dlžníkom dňa 24.06.2004 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 5.100,- eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 170,- eur. Dlžný zostatok predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 08.06.2021 výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 7.163,19 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady. Žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z účtu klienta, t.j. do dňa 20.06.2021 a dlžný zostatok predstavuje sumu 7.163,19 eur. Okrem toho mu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.06.2021 do zaplatenia.

3. Vzhľadom na to, že žalovaná pohľadávka bola postúpená na žalobcu po podaní žaloby, súd uznesením č.k. 15Csp/49/2021-63 zo dňa 27.10.2021 pripustil zmenu žalobcu.

4. Žalovaná sa k veci písomne vyjadrila a uviedla, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nie je schopná uhradiť dlh naraz. Znížil sa jej príjem, nemá možnosť nájsť si druhú prácu, a preto navrhuje splátky v sume 50,- eur. Prišiel aj čas na starobný dôchodok, ktorý nebude vysoký. Ak by sa jej situácia zlepšila, bude posilať aj viac peňazí.

5. Žalobca vo svojich písomných podaniach navrhol, aby súd vzhľadom na vyjadrenie žalovanej rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Súčasne nesúhlasil so splátkami vo výške 50,- eur. Zobral tiež žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 100,- eur, pretože žalovaná po podaní žaloby dňa 31.08.2021 uhradila 50,- eur a dňa 21.12.2021 uhradila 50,- eur. V tejto časti žiadal konanie zastaviť.

6. Súd preto najskôr rozhodol o čiastočnom späťvzátí žaloby.

7. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzátí žaloby v časti o zaplatenie sumy 100,- eur, súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v dotknutej časti zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nie je potrebný, nakoľko k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci. Predmetom konania tak po čiastočnom späťvzátí žaloby zostalo zaplatenie sumy 7.063,19 eur s úrokom z omeškania o výške 8 % ročne zo sumy 7.163,19 eur od 21.06.2021 do 31.08.2021, zo sumy 7.113,19 eur od 01.09.2021 do 21.12.2021 a zo sumy 7.063,19 eur od 22.12.2021 do zaplatenia.

11. Súd nariadil pojednávanie na deň 18.01.2022, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu aj žalovaná. Žalobca trval na podanej žalobe, zopakoval, že nesúhlasí so splátkami, mal za to, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Uviedol, že dlh sa stal splatným 20.06.2021. Mal za to, že ohľadom úrokov a poplatkov, bol dodržaný zákon, ale nakoľko ide o právny problém, žiadal odročiť pojednávanie, aby sa k tomu mohol žalobca ešte vyjadriť. Mal za to, že k platnému postúpeniu pohľadávky podľa judikatúry stačí oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ale pre produkovanie ďalšej argumentácie v tomto smere žiadal tiež pojednávanie odročiť. Žalovaná na pojednávaní opísala svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, opísala, aké ďalšie úvery má. Tiež uviedla, že ak by úroková sadzba nebola taká vysoká, tak by to už bola dávno žalobcovi splatila.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Súd mal preukázané, že žalovaná ako dlžník a spol. Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ dňa 24.06.2004 uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Triangel Premium. V zmluve nie je uvedená ani výška úverového rámca, ani výška splátky, nie je uvedený ani dohodnutý úrok ani žiadne poplatky. Opakovane sa strany dohodli na nových zmluvných podmienkach, a síce na základe žiadosti žalovanej o úverový rámec v sume 42.000,- Sk a splátku 1.400,- Sk, veriteľ potvrdil tieto podmienky listom zo dňa 16.08.2004. Zvyšovanie úverového rámca prebiehalo opakovane, v roku 2005, v roku 2006, v roku 2009 na sumu 3.300,- eur pri splátke 110,- eur mesačne, v roku 2012 na sumu 3.900,- eur pri splátke 130,- eur mesačne. V žiadnej z týchto písomností nie je uvedený žiaden úrok ani žiadne poplatky.

14. Podľa výpisu z Autokarty boli od 02.07.2004 do 31.10.2008 vykonané transakcie (debetné operácie v sume 175.393,17 Sk a kreditné operácie v sume 175.607,39 Sk). Z uvedeného vyplýva, že za dané obdobie všetky debetné transakcie boli uhradené vykonanými platbami. K 31.10.2008 nebol evidovaný žiadny dlžný zostatok.

15. Podľa výpisu z Autokarty boli od 06.04.2009 do 31.05.2021 vykonané transakcie. Celkové debetné transakcie boli uvedené v sume 27.706,08 eur, avšak samotné výbery (teda skutočné čerpanie peňažných prostriedkov) z toho predstavovalo len sumu 14.529,65 eur. Úhrady boli evidované v sume 20.367,28 eur.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 11.08.2021 (teda až po podaní žaloby) postúpil postupca svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, v dôsledku čoho súd aj pripustil zmenu žalobcu.

17. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu 24.06.2004 - uzavretie zmluvy), Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu 24.06.2004), (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu 24.06.2004), (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení ku dňu 24.06.2004), Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu 14.02.2012 - deň poslednej zmeny zmluvných podmienok), Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu 14.02.2012 - deň poslednej zmeny zmluvných podmienok), Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu - 11.08.2012, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 24.06.2004 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úverový rámec, ktorý mohla opakovane čerpať. Tento úverový rámec bol opakovane zvyšovaný tak, ako to súd opísal vyššie, pričom sa menila s každým zvýšením rámca aj výška mesačnej splátky. Súd skúmal dôvodnosť žaloby, pričom dospel k záveru, že táto nie je opodstatnená hneď z viacerých dôvodov:

19. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Pôvodný veriteľ bola Všeobecná úverová banka, a.s., ako to vyplýva z označenia veriteľa na zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.06.2004. Spol. Slovenské kreditné karty, a.s. konala za banku (v zastúpení za banku) len na základe plnomocenstva, ako to vyplýva z časti vyplývajúcej z bankou na konci zmluvy (podpis) , veriteľom poskytujúcim spotrebiteľský úver však bola banka. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

20. Za daného skutkového stavu, súd konštatuje, že nebola naplnená podmienka aspoň 90 dní trvajúceho omeškania dlžníka s úhradou postupovanej pohľadávky. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu (uvedených v žalobe) , kde ako deň splatnosti pohľadávky je uvedený deň 20.06.2021 a tiež z tvrdení právneho zástupcu žalobcu prezentovaného na pojednávaní o tom, že splatnosť pohľadávky pripadla na deň 20.06.2021, súd konštatuje, že ku dňu postúpenia pohľadávky, teda ku dňu 11.08.2021, neuplynulo 90 dní. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou postupovanej pohľadávky od 21.06.2021, pričom do dňa 11.08.2021, neuplynuli ani 2 kalendárne mesiace, a preto možno jednoznačne konštatovať, že omeškanie žalovanej s úhradou do okamihu postúpenia pohľadávky netrvalo 90 dní. Ak teda za tohto stavu pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku na žalobcu, postúpil ju bez dodržania povinnej podmienky stanovenej zákonom o bankách. Absencia zákonom stanovenej doby omeškania dlžníka spôsobuje

nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je nutné konštatovať, že na žalobcu nebola pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobou domáha, riadne postúpená. Pretože žalobca sa platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, súd je nútený konštatovať, že nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom. Z tohto dôvodu uvedené nedostatky preto nemôže zhojiť ani oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré samo osebe (bez ohľadu na znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách) má podľa žalobcu založiť jeho aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Napokon súd ale dodáva, že takéto oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré by bolo adresované žalovanej, súdu ani nebolo predložené. Ak by aj však bolo súčasťou spisu, nič by to nemenilo na závere o neplatnom postúpení pohľadávky, ktorej zaplata je predmetom sporu, na žalobcu. Z tohto dôvodu tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. Ak by však aj nebolo nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd uvádza, že i napriek tomu by žaloba nebola dôvodná. Súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená so žalovanou, neobsahuje žiadne úroky a poplatky. Ani v zmluve zo dňa 24.06.2004, ale ani v žiadnej z listín, ktorými dochádzalo k navyšovaniu úverového rámca a mesačnej splátky, nie je uvedená úroková sadzba, ani žiaden poplatok. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) pritom od spotrebiteľa nemožno žiadať poplatky a úroky, ktoré neboli dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Napriek tomu, že žiadne úroky a poplatky zmluva neobsahuje, tieto v zmysle účtu z úverovej karty veriteľ na ťarchu žalovanej pravidelne a v nemalej sume účtoval. Dokonca ani listina, ktorá predstavovala posledné zvyšovanie úveru a splátky (teda posledný dodatok k pôvodnej zmluve), ktorá už bola vyhotovovaná za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje vôbec žiadne iné povinné náležitosti zmluvy (okrem výšky rámca a výšky splátky), ktoré sú vyžadované podľa § 9 ods. 2 tohto zákona. Nie je uvedená tiež žiadna úroková sadzba, ktorej nedostatok sám osebe v zmysle § 9 ods. 2 písm. í/ tohto zákona už aj v zmysle tohto zákona spôsobuje bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona). Zhrnúc uvedené, ani v zmysle zákona š. 258/2001 Z.z. a ani v zmysle § 129/2010 Z.z. nevznikol žalobcovi nárok na úroky a poplatky.

22. Žalovaná bola povinná zaplatiť len to, čo skutočne z úverového rámca platbami či výbermi vyčerpala, teda bola povinná vrátiť len úverovú istinu. Za obdobie do 31.10.2008 (prvý výpis) všetky čerpania boli úhradami žalovanej uhradené v celom rozsahu (viac uhradila, než vyčerpala), a teda za toto obdobie žiadna dlžná istina neostala. Za ďalšie obdobie do 31.05.2021 žalovaná reálne vyčerpala sumu 14.529,65 eur a uhradila 20.535,28 eur (plus uhradila počas sporu ďalších 100,- eur). Aj z uvedeného je zrejmé, že celá úverová istina bola žalovanou uhradená a dokonca bola značne aj preplatená. Z uvedeného vyplýva, že niet ani žiadnej nezaplataenej istiny úveru, ktorá by bola ešte dlžná a ktorú by bola žalovaná povinná žalobcovi ešte zaplatiť. Aj toto je dôvod pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

23. Súd ešte záverom konštatuje, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku, ako to navrhoval žalobca. Z obsahu písomného podania žalobkyne vôbec nevyplýva, že by nárok uznávala, ale z jeho obsahu vyplýva iba to, že žiada o povolenie splátok. To isté v podstate možné konštatovať aj o jej vyjadreniach produkovaných na pojednávaní, kedy naviac výslovne aj prejavila nesúhlas s úrokom, keď poukazovala na jeho neprimeranú výšku ("ak by úrok nebol taký vysoký, už by aj bol úver splatený"). Aj z tohto možno vyvodit', že síce žalovaná žiadala o splátky, ale súčasne neprejavila vôľu uznať dlh a tento zaplatiť bez výhrad v celom rozsahu. Ak by však aj akékoľvek jej vyjadrenie malo povahu uznávacieho prejavu (čo podľa názoru súdu splnené nebolo), súd uvádza, že ani uznanie dlhu spotrebiteľom v spotrebiteľskom spore nezbavuje súd povinnosť skúmať predložené dôkazy a vyhodnocovať ich z pohľadu hmotného práva (k tomu zhodne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/62/2020 zo dňa 08.06.2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/246/2018 zo dňa 21.11.2018). Ak by totiž súd mal priznať uznávaciemu prejavu procesnoprávne následky bez ohľadu na hmotné právo, vydaný rozsudok pre uznanie by v tomto prípade bol v rozpore s hmotným právom. V prípade žalovanej - spotrebiteľa je zjavné, že nejde o osobu znalú práva a aj keby žalobou uplatnenú pohľadávku nepoprela, má právo na súdnu ochranu ako spotrebiteľ a nemôže byť zaviazaná na úhradu akéhokoľvek dlhu, teda aj takého, ktorý je vyvodzovaný z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. z porušenia predpisov o spotrebiteľských úveroch. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred

súdom uznajú a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne. Súd preto rozsudkom pre uznanie nerozhodol.

24. Súd ešte záverom uvádza, že na pojednávaní, na ktorom došlo k ukončeniu dokazovania a vyhlásení rozsudku, právny zástupca žalobcu žiadal o odročenie pojednávania za účelom dodatočného vyjadrenia sa k otázke absencie úrokov a poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere a k otázke postúpenia pohľadávky. Na otázku súdu právny zástupca žalobcu uvádzal, že nemá žiaden konkrétny návrh na doplnenie dokazovania. Súd takejto požiadavke žalobcu ale nevyhovel, pretože nebol žiaden objektívny dôvod na odročenie pojednávania, nebolo potrebné v konaní vykonať už žiadne dôkazy, žalobca navyše žiadne dôkazy ani nenavrhol vykonať (a v spotrebiteľskom spore súd síce môže vykonať dokazovanie aj bez návrhu, ale to sa týka len dôkazov, ktoré nenavrhol spotrebiteľ, avšak vo vzťahu k dodávateľovi súd je povinný "čakať" na jeho aktivitu a jeho aktivitou je súd viazaný). Nebolo potrebné vyzvať strany ani na doplnenie ďalších skutkových tvrdení, nakoľko čo sa týka posúdenia splnenia podmienky pre postúpenie pohľadávky (90 dní trvajúce omeškanie dlžníka) toto súd mohol nepochybne a jednoznačne ustáliť aj na pojednávaní, nakoľko deň splatnosti spresnil aj právny zástupca žalobcu na pojednávaní, a preto nebolo dôvodu z takto konkretizovaného dátumu nevychádzať. Táto okolnosť sama osebe viedla súd ku konštatovaniu nesplnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky a žiadne ďalšie skutočnosti by na tomto závere aj tak nič nezmenili. Aj to, či úroky a poplatky zmluva obsahuje alebo nie, resp. aké náležitosti zmluva obsahuje alebo neobsahuje, je otázkou, ktorú súd mohol učiniť bez akýchkoľvek problémov z predložených dôkazov bez toho, aby k tomu bolo nutné vyčkávať na dodatočnú argumentáciu žalobcu. Napokon posúdenie náležitostí zmluvy je otázkou právnou a pre vyhodnotenie tejto otázky bolo v spise dostatok podkladov. Jediným dôvodom na odročenie pojednávania bola žalobcom prezentovaná požiadavka na priestor na dodatočné vyjadrenie sa. Právny zástupca žalobcu navyše nijako konkrétne nereagoval ani na predbežné právne posúdenie produkovaním ďalších dôkazov, neprezentoval súdu, aké dôkazy by prípadne ešte žiadal dodatočne vykonať, keď výslovne už nežiadal vykonať žiadne dokazovanie, a teda ani nie je zrejmé, aký výsledok pre ďalšie vedenie sporu a objasnenie skutkového stavu by odročenie pojednávania z hľadiska dôkaznej situácie malo mať. Otázkou ostalo, akú konkrétnu argumentáciu žalobca v spore chcel produkovať, a preto otázne je, na čo konkrétne by súd vlastne mal po odročení pojednávania z tohto dôvodu čakať. Žalobca nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, pre ktoré by prípadne prichádzalo do úvahy odročenie pojednávania, a preto odročiť pojednávanie len preto, aby si žalobca sformuloval svoju dodatočnú argumentáciu, nie je účelné. Akákoľvek dodatočná argumentácia (keď žalobca na pojednávaní priestor ku konkrétnej argumentácii k predbežnému právnemu posúdeniu nevyužil) by napokon ani nemohla zvrátiť posúdenie súdu, ktoré vyplývalo z dôkazov predložených doposiaľ žalobcom samotným. Z týchto dôvodov súd pojednávanie neodročil a vo veci na pojednávaní rozhodol.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Za úspech žalobcu možno považovať tú časť, v ktorej súd konanie zastavil čo do sumy 100,- eur. Procesné zavinenie na zastavení predmetnej časti konania nesie žalovaná, pretože žalobca vzal žalobu v tejto časti späť z dôvodu úhrady dlhu po podaní žaloby. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu, teda žalobcovi. Úspech žalobcu tak je v rozsahu 1,40%. Vo zvyšku bola úspešná žalovaná, pretože žaloba bola zamietnutá vo zvyšku, a teda jej úspech je v rozsahu 98,60%. Čistý úspech žalovanej (úspech - neúspech) je 97,20%. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bola úspešnejšia žalovaná, a preto má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,20%. V tomto rozsahu súd preto žalovanej priznal náhradu trov konania. O ich výške bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.